

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

DOWÓDZTWO WOJSK LOTNICZYCH

SZTAB – ODDZIAŁ OPERACYJNY
WYDZIAŁ WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

JAWNE

~~na potrzeby służby~~

~~TAKI E~~

Egz. nr 2

KONCEPCJA WYKORZYSTANIA ŚMIGŁOWCÓW Mi-8pp
DO OBEZWŁADNIANIA SYSTEMÓW
RADIOLOKACYJNYCH NIEPRZYJACIELA
W CZASIE DZIAŁAŃ ARMII LOTNICZEJ

Fluer

BIBLIOTEKA NAUKOWA
Instytut Zbiórów Specjalnych

43645

DOWÓDZTWO WOJSK LOTNICZYCH

SZTAB – ODDZIAŁ OPERACYJNY
WYDZIAŁ WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

JAWNE

~~DO KATRO~~
~~SLUPOWEGO~~

~~TAKIE~~

Egz. nr 2

KONCEPCJA WYKORZYSTANIA ŚMIGŁOWCÓW Mi-8pp DO OBEZWŁADNIANIA SYSTEMÓW RADIOLOKACYJNYCH NIEPRZYJACIELA W CZASIE DZIAŁAŃ ARMII LOTNICZEJ

Handwritten signature

BIBLIOTEKA NAUKOWA WOJSK LOTNICZYCH
Ośrodek Studiów Specjalnych
W Warszawie

43645

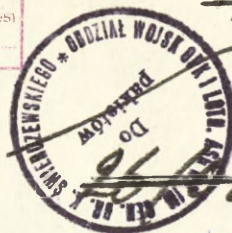
0534
26 10 77
DOWÓDZTWO WOJSK LOTNICZYCH
=====

SZTAB - ODDZIAŁ OPERACYJNY
=====

WYDZIAŁ WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

JAWNE

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 66 ust. 2
(Dz.U. RP Nr 17 poz. 65)

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

KONCEPCJA WYKORZYSTANIA ŚMIGŁOWCÓW Mi-8 pp
DO OBEZWŁADNIANIA SYSTEMÓW RADIOLOKACYJNYCH NIEPRZYJACIELA
W CZASIE DZIAŁAŃ ARMII LOTNICZEJ

BIBLIOTEKA DOWÓDZTWA WOJSK LOTNICZYCH
Archiwum Działu Operacyjnego
Nr ewid.

43645

Właściwości taktyczno-techniczne śmigłowców a szczególnie:

- możliwość pionowego startu i lądowania;
- stosunkowo duża prędkość przelotowa, przekraczająca kilkakrotnie przeciętną prędkość naziemnych środków transportowych oraz duża ruchliwość;
- mała zależność od warunków atmosferycznych i terenu;
- możliwość podniesienia na znaczne wysokości określonej aparatury,

zezwalają na zwiększenie zasięgu i manewrowości walki radioelektronicznej przez wykorzystanie śmigłowców z zainstalowaną na pokładach aparaturą rozpoznania i zakłócania radioelektronicznego

Niniejsze opracowanie jest pierwszą wstępną koncepcją wykorzystania śmigłowców Mi-8 pp w ramach walki radioelektronicznej organizowanej przez armię lotniczą. Po wprowadzeniu śmigłowców Mi-8pp do uzbrojenia zostaną przeprowadzone badania możliwości bojowych śmigłowca oraz zainstalowanej na nich aparatury i na podstawie uzyskanych rezultatów opracowane będą szczegółowe zasady wykorzystania tego sprzętu w działaniach armii lotniczej.

Koncepcja opracowana została w oparciu o "Zasady użycia śmigłowców w działaniach bojowych" i wszystkie ustalenia ogólne dotyczące pododdziałów śmigłowców zawarte w tej instrukcji są obowiązujące również dla eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych; wyposażonej w śmigłowce Mi-8 pp.

1. OGÓLNE DANE O ŚMIGŁOWCACH Mi-8 pp

1.1. Charakterystyka śmigłowca Mi-8 pp

Śmigłowiec Mi-8 pp jest średnim śmigłowcem jednowirnikowym wyposażonym w dwa silniki turbinowe. Załogę śmigłowca stanowi

dwóch pilotów, technik pokładowy i czterech operatorów aparatury zakłócającej.

Pilotażowo-nawigacyjne wyposażenie śmigłowca zapewnia wykonanie lotów w trudnych warunkach atmosferycznych, w dzień i w nocy przy następujących osiągnięciach:

- prędkość maksymalna	- 250 km/godz;
- prędkość przelotowa	- 200 km/godz;
- pułap	- 4500 m;
- zasięg lotu /z pozosta-
łością 5% paliwa/	- 450 km.

Łączność utrzymuje się za pomocą radiostacji KF /R-842/ i UKF.

Na pokładzie śmigłowca zainstalowana jest aparatura zezwalająca na prowadzenie rozpoznania i zakłócania urządzeń i systemów radiolokacyjnych centymetrowego, decymetrowego i metrowego zakresu fal o zasięgu zależnym od parametrów zakłócanego urządzenia i wysokości lotu śmigłowca zakłócającego oraz możliwości jednoczesnego zakłócania do 4 kanałów radiolokacyjnych. Przy locie na wysokości 3000 m przyjmuje się zasięg skutecznego obezwładniania zakłóceniami równy 170 km.

1.2. Podstawowe dane o organizacji i gotowości bojowej eskadry śmigłowców zakłócania radiolokacyjnego

W skład eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych wchodzi trzy klucze zakłóceń po cztery śmigłowce Mi-8 pp w każdym oraz klucz dowodzenia wyposażony w dwa śmigłowce Mi-8 i jeden Mi-1.

Zgodnie z przyjętymi w WL normami obowiązują trzy stopnie gotowości bojowej śmigłowców:

- gotowość nr 1 - sprzęt bojowy załadowany. Stan osobowy znajduje

się w śmigłowcu. Zadanie jest postawione i wszystkie zarządzenia dotyczące jego wykonania są wydane. Uruchomienie silników i start odbywa się na ustalony sygnał. Start następuje po 5-10 min od otrzymania sygnału /zależnie od wielkości grupy/. Czas ciągłego przebywania załóg w gotowości nr 1 w zależności od warunków określa dowódca. Nie powinien on przekraczać 1 godziny;

- gotowość nr 2 - sprzęt bojowy jest załadowany. Załogi znajdują się w pobliżu śmigłowców lub w miejscach wyznaczonych przez dowódcę. Zadanie jest postawione i wszystkie zarządzenia dotyczące sposobu jego wykonania zostały wydane. Przed startem, w razie konieczności, daje się ostatnie informacje o nieprzyjacielu i precyzuje postawione uprzednio zadania. Start następuje po 15-20 minutach od otrzymania sygnału;
- gotowość nr 3 - śmigłowce przygotowane do startu. Załogi znajdują się na zajęciach, pracują lub wypoczywają w miejscu wyznaczonym przez dowódcę w gotowości do natychmiastowego przybycia do śmigłowców. Start może nastąpić po 30-40 minutach od otrzymania sygnału.

Czas odtworzenia gotowości bojowej śmigłowców i ponownego przybycia w rejon działań /przy bazowaniu 80 km od wyznaczonego rejonu, 2-3 dystrybutorach paliwa, 1-2 rozrusznikach w eskadrze oraz etatowym składzie obsługi technicznej/ dla kłosa 1 godz. 25 min., dla eskadry 2 godz.

Dzienne natężenie dla załogi w pierwszym dniu operacji wynosi 4-5 wylotów w następnych dniach - 3-4.

2. ZASADY WYKORZYSTANIA ŚMIGŁOWCÓW Mi-8 pp

2.1. Zasady ogólne

„Pododdziały obezwładniania systemów radiolokacyjnych /wchodzące w skład armii lotniczej/ przeznaczone są do obezwładniania systemów radiolokacyjnych obrony powietrznej przeciwnika w ramach osłony ugrupowań bojowych lotnictwa. W uzasadnionych wypadkach - na podstawie decyzji szefa sztabu frontu - pododdziały te mogą być wykorzystane według zasady wsparcia lotniczego do obezwładniania systemów radiolokacyjnych obserwacji pola walki i kierowania ognia. Śmigłowce z urządzeniami zakłócającymi pododdziałów obezwładniania systemów radiolokacyjnych działają z zasady ze stref dyżurowania wyznaczonych poza zasięgiem ognia oddziałów rakietowych i artylerii obrony powietrznej przeciwnika. Wybór tych stref i ich odległość od obezwładnianych obiektów zależy od charakteru wykonywanych zadań oraz systemu obrony powietrznej przeciwnika. Do osłony śmigłowców zakłócających ze stref dyżurowania wyznaczone są samoloty myśliwskie". x/

W określonych przypadkach /szczególnie w działaniach obronnych/ śmigłowce Mi-8 pp mogą być wykorzystane do kontrolowania efektów przedsięwzięć zmierzających do uodpornienia własnych systemów radiolokacyjnych na rozpoznanie radioelektroniczne prowadzone przez przeciwnika.

Dowodzenie eskadrą śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych realizowane będzie centralnie z SD AL na podstawie zatwierdzonego przez dowódcę armii planu walki radioelektronicznej opracowanego

x/ "Zasady organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej przez Siły Zbrojne PRL" wprowadzone do użytku w wojsku zarządzeniem szefa Sztabu Generalnego WP nr 12/Sztab z dnia 5.02.1976 roku punkt 4.2.1

przez wydział walki radioelektronicznej oddziału operacyjnego sztabu i podpisanego przez szefa sztabu AL.

2.2. Wykorzystanie śmigłowców Mi-8 pp w czasie operacyjnego rozwinięcia armii lotniczej

W czasie operacyjnego rozwinięcia AL śmigłowce z aparaturą zakłóceń systemów radiolokacyjnych prowadzić będą rozpoznanie systemów radiolokacyjnych nieprzyjaciela oraz maskowanie zakłóceniami przelotów własnego lotnictwa na lotniska polowe.

Rozpoznanie systemów radiolokacyjnych nieprzyjaciela organizowane jest w celu określenia gotowości, rozlokowania, zasad pracy i parametrów urządzeń radiolokacyjnych OP. Uzyskana z rozpoznania dane stanowią podstawę do planowania tras przelotów własnego lotnictwa tak, aby realizowane one były w sposób skryty poza zasięgiem pola radiolokacyjnego nieprzyjaciela. Jednocześnie dane te służyć będą do udokładnienia przedsięwzięć walki radioelektronicznej na dalsze działania AL.

Maskowanie zakłóceniami własnego lotnictwa wykonującego przeloty w czasie operacyjnego rozwinięcia AL realizowane będzie jedynie w tych sytuacjach, w których wystąpi brak możliwości uniknięcia rozpoznania manewru naszych samolotów przez urządzenia radiolokacyjne OP nieprzyjaciela dzięki wykorzystaniu luk i martwych sektorów w polu radiolokacyjnym przeciwnika. Ograniczenie to wynika z zawężenia efektów maskowania zakłóceniami przez fakt ujawnienia określonej aktywności. Dlatego niezbędnym staje się równoległe prowadzenie dezinformacji systemu wykrywania OP nieprzyjaciela. Dezinformacja wykonywana przy pomocy zakłóceń zorganizowana być musi w taki sposób i na takim kierunku aby zasugerować nieprzyjacielowi taki charakter działalności naszego lotnictwa.

wa, jaki realizowany był do momentu rozpoczęcia operacyjnego rozwinięcia AL. Zadaniem prowadzenia dezinformacji systemów radiolokacyjnych przeciwnika jest wprowadzenie nieprzyjaciela w błąd co do celu, zakresu, miejsca i czasu działania naszego lotnictwa.

W tym etapie wyznaczone być muszą 1-2 strefy dyżurowania dla osłony zakłóceniami przelotu własnego lotnictwa oraz 1-2 stref stosowania zakłóceń dezinformujących. Dyżurowanie śmigłowców w strefach wyznaczonych dla osłony przelotów trwać musi przez cały etap rozwijania sił AL. Natomiast czas działania ze stref wyznaczonych dla dezinformacji wynika z planu realizowanych zadań.

Rozpoznanie systemów radiolokacyjnych wykonywane powinno być szczególnie ze stref wyznaczonych dla osłony przelotów własnego lotnictwa. Czas jego rozpoczęcia powinien umożliwiać wprowadzenie korekty do tras przelotów zgodnie z uzyskanymi z rozpoznania danymi.

Organizacja działań śmigłowców musi gwarantować maksymalne ograniczenie konieczności dowodzenia nimi w powietrzu dla zabezpieczenia przed rozpoznaniem radiowym prowadzonym przez nieprzyjaciela.

2.3. Wykorzystanie śmigłowców Mi-8 pp w czasie przegrupowania sił armii lotniczej

W czasie przegrupowania sił armii lotniczej śmigłowce z aparaturą zakłóceń radiolokacyjnych wykonywać będą zadania dezinformacji systemu wykrywania OP nieprzyjaciela i maskowania zakłóceniami przelotu własnego lotnictwa oraz kontynuować będą ciągłe rozpoznanie systemów radiolokacyjnych przeciwnika.

Przebazowanie sił AL będzie organizowane na oparciu o dane z ciągłego rozpoznania i analizy sytuacji radiolokacyjnej z pełnym

uwzględnieniem możliwości wynikających z rozpoznanych luk i martwych stref w polu radiolokacyjnym nieprzyjaciela.

Zakłócenie /tak maskujące jak i dezinformujące/ systemów radiolokacyjnych przeciwnika prowadzone w czasie przebazowania sił AL musi sugerować przeciwnikowi kontynuowanie dotychczasowej działalności naszego lotnictwa.

Ilość i położenie stref dyżurowania zakłóceń zależeć będzie od konkretnej sytuacji bojowej i radioelektronicznej oraz skali realizowanych zadań.

Dowodzenie śmigłowcami w strefach winna odbywać się ze stanowisk dowodzenia zmienianego ugrupowania. Dowodzenie z nowo zajętych SD doprowadzić może bowiem do ich rozpoznania przez nieprzyjaciela drogą namiaru radiowego.

2.4. Wykorzystanie śmigłowców Mi-8 pp podczas operacji powietrznej

Podczas operacji powietrznej głównym zadaniem śmigłowców z aparaturą zakłócającą jest współudział w obezwładnianiu obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela na rzecz ugrupowań ze składu AL oraz potęgowanie uderzenia radioelektronicznego wykonywanego w osłonie lotnictwa bombowego dalekiego zasięgu w czasie przelotu tego lotnictwa nad pierwszorzutowymi związkami operacyjnymi nieprzyjaciela zarówno do celu i z powrotem.

Jednym z dokumentów stanowiących podstawę do planowania operacji powietrznej będą dane rozpoznawcze, w tym również uzyskane z rozpoznania radioelektronicznego. Na ich podstawie wyznacza się trasy i profile lotów zapewniające największe prawdopodobieństwo wykonania zadań oraz opracowuje plan walki radioelektronicznej zabezpieczającej własne lotnictwo biorące udział w opera-

eji powietrznej. Działając w ramach tego planu śmigłowce z aparaturą zakłóceń radiolokacyjnych obeszczadniać będą w pierwszym rzędzie stacje kierowania rakietami pododdziałów artylerii przeciwlotniczej oraz pokładowe urządzenia kierowania uzbrojeniem klasy powietrze-powietrze zamontowane na samolotach myśliwskich nieprzyjaciela, wykonujących zadania na głównych kierunkach działań naszego lotnictwa. Śmigłowce realizować będą swoje zadania ze stref wyznaczonych poza zasięgiem ognia środków obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela w taki sposób, aby zapewnić obeszczadnianie systemów i urządzeń radiolokacyjnych przeciwnika możliwie na całej lub maksymalnie dostępnej głębokości działań naszego lotnictwa. Obeszczadnienie realizowane przez śmigłowce z aparaturą zakłóceń systemów radiolokacyjnych musi być zgrane co do czasu, miejsca i celu z działaniem innych środków walki radioelektronicznej w ramach wykonywanego natarcia radioelektronicznego.

W trakcie zabezpieczenia operacji powietrznej śmigłowce z aparaturą zakłócania systemów radiolokacyjnych realizować będą również działania nękające i dezinformujące. Celem tych działań będzie wyczerpanie, osłabienie czujności i przeciążenie systemu obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela. Początek stosowania zakłóceń nękających i dezinformujących wyznaczany być powinien z takim wyliczeniem, aby zapewnić maksymalne osłabienie systemu OPL przeciwnika, w początkowym okresie operacji powietrznej. Wybór stref z jakiej śmigłowce stosować będą zakłócenia nękające i dezinformujące winien zapewniać możliwość dogodnego manewru zakłóceniami w momencie przejścia do obeszczadniania radiolokacyjnych środków systemu OPL przeciwnika dla osłony lotnictwa biorącego udział w operacji powietrznej.

Ponieważ dla odparcia naszego lotnictwa biorącego udział w operacji powietrznej zaangażowana zostanie maksymalna ilość środków obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela, niezbędnym elementem działań śmigłowców z aparaturą zakłócania radiolokacyjnego jest prowadzenie rozpoznania systemów wykrywania i kierowania uzbrojeniem OP przeciwnika. Dane uzyskane z rozpoznania radioelektronicznego prowadzonego w czasie operacji powietrznej uzupełnią posiadane o nieprzyjaciela informacje i posłużą do organizacji walki radioelektronicznej na dalsze etapy działań lotnictwa.

W celu zabezpieczenia lotnictwa bombowego dalekiego zasięgu oraz samolotów AL biorących udział w operacji powietrznej dokonać trzeba obezwładnienia środków OPL nieprzyjaciela przynajmniej w dwóch korytarzach o szerokości 20-30 km każdy. W zasięgu możliwości aparatury zakłóceń radiolokacyjnych montowanej na śmigłowcach Mi-8 pp znajdują się posterunki naprowadzania lotnictwa myśliwskiego, jednostki przeciwlotniczej artylerii rakietowej "HAWK" i "NIKE HERCULES" /ewentualnie "BLOODHOUND" i "THUNDERBIRD" przy działaniu na kierunku 1KA Wielkiej Brytanii lub Brytyjskich Sił Powietrznych w RFN/, jednostki przeciwlotniczej artylerii lufowej oraz pododdziały wojny radioelektronicznej. Ilość środków OPL jaka może oddziaływać na nasze lotnictwo w jednym korytarzu oraz rozliczenie potrzeb na ich obezwładnienie przedstawiono w tabeli 1.

Tabela 1

POTRZEBY ŚRODKÓW ZAKŁÓCEŃ DO OBEZWŁADNIANIA URZĄDZEŃ RADIOLOKACYJNYCH OPL NATO W KORYTARZU PRZELOTÓW NASZEGO LOTNICTWA

Rodzaj środków OPL	Ilość baterii /posterunków/	Możliwości obezwładnienia zakłóceniami	Ilość SRL konieczna do zakł.	Ilość śmigłowców	Uwagi
bateria "NIKE" "HERCULES"	3-4	Zakłócenie stacji AN/MPA - przeznaczonej do śledzenia celu i pocisku wyklucza możliwość ostrzelania celu powietrznego. W każdej baterii znajdują się 2-4 stacje tego typu	6-16	2-4	
lub bateria "BLOODHOUND"	3	Naprowadzenie pocisku /metoda półaktywna/ jest niemożliwe przy zakłóceniu SRL opromieniania celu AMES-87 /w baterii dwie stacje tego typu/			
bateria "HAWK"	6-8	Naprowadzanie pocisku /metoda półaktywna, jest niemożliwe przy zakłóceniu SRL opromieniania celu AN/MPQ-33 /na małe M/ i AN/MPQ-39 /na średnie i duże H/. W baterii 2-3 SRL tego typu	12-24	6-8	współdzia- żające z bateriami "HAWK" w tworzeniu wielonar- stowej strefy ognia
oraz bateria "THUNDERBIRD"	2	Naprowadzanie pocisku /metoda półaktywna/ jest niemożliwe przy zakłóceniu SRL opromieniania celu AA nr 10 Mk-1 lub AMES-86. W baterii 2 SRL tego typu			
posterunki wykrywania i naprowadzania LM /PWIN/	2-3	Naprowadzanie LM niemożliwe przy obezwładnieniu zakłóceniami stacji obserwacji sytuacji powietrznej ze składu PN. Na każdym posterunku 1-2 SRL	4-6	2-3	
Razem			22-46	10-15	

Biorąc pod uwagę konieczność wydzielenia odwołu dla zabezpieczenia ciągłości zakłóceń oraz obezwładniania nie wymienionych w zestawieniu środków OPL /do 2 śmigłowców/, obezwładnienie zakłóceniami obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela w korytarzu o szerokości 20-30 km wymaga zaangażowania minimum całej eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych. Tak więc zabezpieczenie działań lotnictwa bombowego dalekiego zasięgu i samolotów AL w pasie frontu przy dwóch korytarzach przelotowych zrealizowane być może siłami dwóch eskadr zakłóceń radiolokacyjnych.

2.5. Wykorzystanie śmigłowców Mi-8 pp podczas prowadzenia rozpoznania powietrznego

Zadaniem śmigłowców z aparaturą zakłóceń radiolokacyjnych podczas wykonywania przez samoloty AL rozpoznania powietrznego /wzrokowo-fotograficznego lub radioelektronicznego/ nad terytorium zajęтым przez przeciwnika jest osłona tych samolotów przed środkami wykrywania i obezwładnianie zakłóceniami środków ogniowych OP naprowadzanych metodami radiolokacyjnymi.

Zadanie to śmigłowiec realizować będzie ze stref położonych poza zasięgiem ognia pododdziałów OPL nieprzyjaciela, wybranych w taki sposób aby umożliwiały obezwładnianie zakłóceniami systemu radiolokacyjnego przeciwnika na całej głębokości działania naszego lotnictwa rozpoznawczego.

Podczas osłony samolotów prowadzących rozpoznanie radioelektroniczne istotną sprawą jest ścisłe zabezpieczenie koordynacji radioelektronicznej, aby stosowanie zakłóceń nie ograniczyło możliwości rozpoznawczych.

Ponieważ obecność naszego lotnictwa nad terytorium zajęтым przez przeciwnika prowokuje do działania interesujące nas środki

radioelektroniczne systemu OPL, wskazanym jest prowadzenie w tym czasie rozpoznania systemów radiolokacyjnych nieprzyjaciela.

2.6. Wykorzystanie śmigłowców Mi-8 pp w formie wsparcia wojsk lądowych

Działanie śmigłowców z aparaturą zakłóceń radiolokacyjnych w ramach wsparcia wojsk lądowych realizowane jest w oparciu o wytyczne szefa sztabu frontu, stanowiące jeden z podstawowych dokumentów do opracowania planu walki radioelektronicznej AL i uwzględniają zabezpieczenie zakłóceniami innych rodzajów lotnictwa wspierającego działania wojsk lądowych.

Śmigłowce działać będą w tym wypadku z 2-3 stref wyznaczonych w zależności od realizowanych zadań i sytuacji bojowej. Obiektami obezwładnienia mogą być środki radiolokacyjne kierowania ogniem /np. stacje określające położenie SO artylerii na podstawie obserwacji odcinka toru lotu wystrzelonego z danego SO pocisku/ i obserwacji pola walki oraz radiolokacyjne urządzenia systemu OPL działającego na lotnictwo wykonujące zadania na rzecz wojsk lądowych.

Dowodzenie śmigłowcami działającymi w strefach odbywać się może z SD AL lub z CDB AL rozwiniętego przy pierwszorzutowej AO, na rzecz której śmigłowce zakłócające wykonują zadania lub bezpośrednio ze stanowisk dowodzenia wojsk lądowych.

Decyzją szefa sztabu frontu zorganizowany być może system wsparcia wojsk lądowych przez śmigłowce z aparaturą zakłóceń radiolokacyjnych na wezwanie z pola walki. W tym przypadku z eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych należy wydzielić jeden klucz do realizacji wsparcia na wezwanie z pola walki. W szczególnych przypadkach szef sztabu frontu podjąć może decyzję o czasowym

przydzieleniu klucza śmigłowców do dyspozycji dowódcy armii ogólnowojskowej działającej na głównym kierunku.

W celu właściwej realizacji zadań wykonywanych przez śmigłowce z aparaturą zakłóceń radiolokacyjnych na rzecz wojsk lądowych, wydziały walki radioelektronicznej pierwszorzutowych armii ogólnowojskowych powinny organizować przekazywanie informacji o przewidywanych do obezwładnienia radiolokacyjnych systemach kierowania ogniem i obserwacji pola walki dla współdziałających pododdziałów śmigłowców zakłócających.

W trakcie operacji zaczepnej frontu w celu obezwładniania środków radiolokacyjnych systemu OPL dla zabezpieczenia lotnictwa wykonującego zadania na rzecz wojsk lądowych znad terytorium zajętego przez nieprzyjaciela, w pasie działania armii dyżurować musi w powietrzu około 4 śmigłowców z aparaturą zakłóceń radiolokacyjnych. Analogiczne działania prowadzić będą cztery dalsze śmigłowce /ze składu drugiej eskadry zakłóceń radiolokacyjnych/ w pasie kolejnej armii ogólnowojskowej pierwszego rzutu. Wybór stref i wysokości działania śmigłowców w strefach winny umożliwiać obezwładnienie zakłóceniami radiolokacyjnych środków OPL nieprzyjaciela w korytarzach przelotowych i na głębokość działań naszego lotnictwa. Ze względu na to, że w przypadku działania z położenia dyżurowania na lotnisku czas od momentu postawienia zadania do chwili rozpoczęcia zakłóceń z wyznaczonych stref jest znacznie dłuższy od czasu jaki upływa od momentu postawienia zadań dla innych /nie śmigłowcowych/ rodzajów lotnictwa a dolotem tego lotnictwa do linii styczności wojsk, osłona zakłóceniami musi być realizowana ze stref dyżurowania przez cały, możliwy okres działań naszego lotnictwa /od świtu do zmroku/. W trakcie dyżurowania w strefach dwóch kluczy /po jednym z eskadry/ dwa kolejne klucze

muszą prowadzić przygotowania do wykonania zadania z takim wyliczeniem, aby wejść w strefę dyżurowania w momencie wychodzenia z niej poprzedzających kluczy. Ponadto po dwa śmigłowce w każdej eskadrze wydzielone być muszą do odzodu frontu i po dwa do odzodu dowódcy armii lotniczej.

2.7. Wykorzystanie śmigłowców Mi-8 pp do zabezpieczenia desantu

Podczas zabezpieczenia desantu zadaniem śmigłowców z aparaturą zakłóceń radiolokacyjnych będzie obezwładnianie systemów wykrywania radiolokacyjnego i kierowania uzbrojeniem przeciwlotniczym na trasie przelotu samolotów /śmigłowców/ desantujących oraz organizacja działań pozorujących dla odwrócenia uwagi środków OPL nieprzyjaciela od grupy desantowej.

Z zasady zadania te śmigłowce zakłócające realizować będą ze stref położonych poza zasięgiem ognia środków przeciwlotniczych nieprzyjaciela. W tym przypadku dowodzenie nimi realizowane będzie z naziemnych stanowisk /punktów/ dowodzenia lotnictwem. Musi jednak istnieć możliwość przekazywania dyżurującym śmigłowcom zadań bezpośrednio z grupy desantowej.

W szczególnych przypadkach śmigłowce z aparaturą zakłóceń radiolokacyjnych mogą występować w ugrupowaniu desantu śmigłowcowego. W tym przypadku podstawowym zadaniem będzie obezwładnianie radiolokacyjnych środków kierowania uzbrojeniem przeciwlotniczym. Dowodzenie realizowane będzie wewnątrz grupy desantującej.

3. PLANOWANIE, ORGANIZACJA I ZABEZPIECZENIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH

3.1. Planowanie i organizacja działań bojowych eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych

Po zakończeniu przebazowania dowódca eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych uaktualnie dane o stanie sił i środków

oraz przedstawia je w formie meldunku na SD AL. Ponadto przedstawia prośby i propozycje dotyczące:

- obrony i ochrony lądowiska;
- maskowania sprzętu;
- dróg dojazdu i poruszania się na lądowisku;
- udzielania pomocy w organizowaniu zabezpieczenia materiałowego i technicznego;
- udzielania pomocy w zakresie przeprowadzania zabiegów sanitarnych ludzi i dezaktywacji sprzętu oraz likwidacji strat po ewentualnych uderzeniach jądrowych nieprzyjaciela;
- zapewnienia łączności z lądowiskiem.

Do czasu otrzymania zadania bojowego praca dowódcy i sztabu eskadry śmigłowców winna być skierowana na utrzymanie wysokiej gotowości bojowej do wykonania zadań. Sztab eskadry winien bez przerwy zbierać informacje o sytuacji naziemnej, powietrznej i radioelektronicznej przeciwnika i wojsk własnych.

Personel latający winien studiować przyszły rejon działań bojowych, przypuszczalne lub prawdopodobne obiekty działań bojowych, środki radioelektroniczne i obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela oraz możliwe sposoby działań śmigłowców.

Sztab eskadry powinien organizować:

- obronę i ochronę rejonu bazowania eskadry;
- obronę przed napadem środków masowego rażenia;
- maskowanie;
- przygotowanie środków materiałowego i technicznego zabezpieczenia działań bojowych eskadry.

Przed otrzymaniem zarządzenia bojowego eskadra śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych może otrzymać z SD AL zarządzenie wstępne dotyczące:

- sytuacji naziemnej, powietrznej i radioelektronicznej oraz jej wpływu na możliwości działań śmigłowców;
- charakteru przewidywanych zadań bojowych;
- czasu osiągnięcia gotowości bojowej oraz miejsca i czasu postawienia zadania bojowego.

Na podstawie zatwierdzonego planu walki radioelektronicznej AL wydział walki radioelektronicznej oddziału operacyjnego sztabu AL opracowuje i doprowadza do eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych zarządzenie bojowe oraz organizuje kontrolę jego wykonania.

W zarządzeniu bojowym podaje się:

- informacje o obiektach przeciwnika;
- linie rozgraniczenia i styczności wojsk;
- zadania dla eskadry;
- zasadnicze sektory lub kierunki obezwładniania radioelektronicznego;
- zasadnicze i zapasowe lądowiska, czasy osiągnięcia gotowości do działań, zasady przegrupowania w toku operacji, rejon i czasy przekazania i przyjęcia sił i środków, uzupełnień itp.;
- organizację dowodzenia i współdziałania;
- sygnały rozpoczęcia i przerwania zakłóceń;
- zabezpieczenie materiałowo-techniczne;
- sposoby i czasy składania meldunków;

- częstotliwości, sektory i rejony zakazane do zakłócania i rozmieszczania środków radioelektronicznych;
- czas, rubieże użycia i reżimy pracy środków obezwładniania, ugrupowanie, trasy i profile lotów, strefy dyżurowania i sposoby dolotu do nich;
- przedsięwzięcia z zakresu bezpieczeństwa lotów;
- gotowość do powtórnego wylotu.

Zarządzenie bojowe podpisuje szef sztabu AL.

Po otrzymaniu zarządzenia bojowego dowódca eskadry analizuje jego treść, ocenia sytuację i podejmuje decyzję na działania bojowe. Oficerowie dowództwa i sztabu eskadry powinni być przygotowani do meldowania dowódcy niezbędnych do podjęcia decyzji danych.

Dla właściwego ukierunkowania pracy oficerów dowództwa i sztabu w zakresie przygotowania danych do decyzji, dowódca lub szef sztabu powinien osobiście zapoznać tych oficerów z ogólną sytuacją, zadaniem, zamiarem działań, wydanymi zarządzeniami przygotowawczymi oraz wydać wytyczne dotyczące przygotowania danych do decyzji.

W wyniku analizy zadania, oceny sytuacji, zebrania niezbędnych informacji od oficerów sztabu i szefów służb, dowódca eskadry podejmuje decyzję, która stanowi dla sztabu podstawę do opracowania planu działań bojowych.

Plan działań bojowych /na dzień działań/ należy opracować na mapie w skali 1:200 000 i powinien zawierać następujące zagadnienia:

- dane o sytuacji wojsk nieprzyjaciela i własnych mające wpływ na działania eskadry;

- zadania eskadry śmigłowców oraz sposób ich wykonania zgodnie z decyzją;
- zadania innych rodzajów lotnictwa mające wpływ na działania eskadry;
- aktualny rejon bazowania i przewidywany manewr;
- czas rubieże użycia i reżimy pracy środków obezwładnienia, ugrupowanie, trasy i profile lotów, strefy dyżurowania i sposoby dolotu do nich;
- organizacja dowodzenia i łączności;
- dowodzenie załogami w powietrzu w przypadku zmiany zadań;
- sposób działania załóg w powietrzu w przypadku obezwładnienia przez przeciwnika łączności dowodzenia śmigłowcami wykonującymi zadanie.

Opracowany plan działań bojowych eskadry śmigłowców stanowi podstawę do stawiania zadań bojowych podległym kluczom i załogom. Stawianie zadań bojowych przez dowódcę eskadry obejmuje następujące zagadnienia:

- aktualne dane o sytuacji wojsk nieprzyjaciela oraz charakterystykę obiektów działań;
- zadania bojowe eskadry i zamiar ich wykonania;
- zadania lotnictwa i wojsk lądowych na rzecz których działa eskadra;
- zadania bojowe kluczy śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych;
- terminy i stopnie gotowości bojowej do pierwszego i następnych zadań bojowych;
- kolejności startu śmigłowców na wykonanie zadania, ugrupowa-

nie bojowe, trasy i profile lotu, sposób wyjścia w rejon działań i inne elementy;

- przedsięwzięcia z zakresu zabezpieczenia bojowego;
- zasady współdziałania z osłanianymi wojskami;
- sposób dowodzenia i wykorzystania środków łączności;
- czas, sposób i miejsce składania meldunków o rezultatach wykonania zadania.

Po postawieniu przez dowódcę eskadry zadania bojowego następuje przygotowanie załóg do działań bojowych, które obejmuje:

- właściwe zrozumienie przez załogi treści i sposobu wykonania zadań;
- uaktualnienie danych o sytuacji naziemnej, powietrznej, radioelektronicznej i atmosferycznej;
- analizę danych o obiektach działań oraz ustalenie zasad taktycznego działania w czasie wykonywania zadań;
- określenie sposobu obrony przed II nieprzyjaciela lub pokonywania OPL /przy działaniu w ugrupowaniu bojowym wykonującym zadania nad terytorium przeciwnika/;
- studiowanie tras i warunków lotu;
- wykonanie obliczeń nawigacyjnych i inżynierskich;
- poznanie dokumentów tajnego dowodzenia;
- wrysowanie niezbędnych danych na mapę.

W czasie bezpośredniego przygotowania do wykonania zadań, załogi powinny ustalić dokładny plan swego działania od startu do lądowania.

Bezpośrednie przygotowanie załóg do lotu odbywa się przed

startem na wykonanie zadania. W czasie tego przygotowania załoga powinna:

- zapoznać się ze zmianami sytuacji;
- zapoznać się z ostatnimi komunikatami meteorologicznymi i sygnałami rozpoznawczymi;
- wprowadzić ewentualne poprawki do obliczeń nawigacyjno-inżynierskich;
- sprawdzić stan techniczny i przygotowanie śmigłowca i aparatury zakłócającej do wykonania zadania.

Jeśli dysponujemy małą ilością czasu na przygotowanie do wykonania zadania bojowego, to zarówno wstępne jak i bezpośrednie przygotowanie do lotu może odbywać się jednocześnie.

W przeciętnych warunkach załoga na przygotowanie do lotu potrzebuje od 30 do 40 minut.

Przed wykonaniem bardziej skomplikowanych zadań dowódca eskadry powinien przeprowadzić rozgrywkę realizacji zasadniczych elementów zadania w celu sprawdzenia przygotowania załóg.

Organizacja współdziałania pododdziału śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych wykonującego zadania bojowe na korzyść wojsk lądowych określana jest zgodnie z wytycznymi szefa sztabu frontu przez sztab AL i ujęta w zarządzeniu bojowym.

Organizatorem współdziałania w czasie wykonywania wspólnych zadań bojowych, jest sztab związku taktycznego lub operacyjnego wojsk lądowych. Sztab związku taktycznego /operacyjnego/ wojsk lądowych przy współudziale oficerów lotnictwa określa:

- wiadomości o nieprzyjacielu, jego możliwości oddziaływania oraz rubież styczności bojowej;

- pas działań, ogólne zadanie związku taktycznego /operacyjnego oraz możliwości zmiany SD;
- zadania pododdziału śmigłowców zakłócających /ogólnie na całą operację i szczegółowo na dzień działań/;
- podział limitu wylotów odpowiednio do zadań i czasu;
- sposób wzajemnego informowania się o sytuacji;
- system powiadamiania o uderzeniach jądrowych nieprzyjaciela i własnych;
- formy zapotrzebowania na działania natychmiastowe /na wezwanie/;
- system dowodzenia i łączności na lądowisku i w czasie wykonywania zadań w powietrzu;
- dokumenty tajnego dowodzenia;
- terminy, sposoby oraz miejsca składania meldunków bojowych;
- sposób udzielania pomocy pododdziałowi śmigłowców w zakresie ratownictwa, obrony i ochrony lądowisk, maskowania, prac ziemnych na lądowiskach, prowadzenia zabiegów sanitarnych u ludzi i dezaktywacji sprzętu oraz różnego rodzaju zabezpieczenia.

Obrona i ochrona rejonu bazowania eskadry śmigłowców ma duży wpływ na ich żywotność i ciągłość działań. Wrażliwość śmigłowców na uszkodzenia na ziemi jest bardzo duża. Należy wyznaczyć odpowiednią ilość ochrony dla zabezpieczenia sprzętu bojowego przed uszkodzeniem ze strony nieprzyjaciela.

Ochrona i obrona rejonu bazowania śmigłowców winna być wprost proporcjonalna do istniejącego zagrożenia i wrażliwości.

Eskadra śmigłowców posiada bardzo ograniczone środki obrony

własnej przeciwko działaniom wojsk lądowych nieprzyjaciela. W przypadkach koniecznych załogi śmigłowców mogą być włączone do obrony okrężnej lądowiska.

Obowiązkiem dowódcy i sztabu eskadry jest przystąpienie niezwłocznie po przebazowaniu do organizacji obrony lądowisk. Należy również nawiązać łączność z jednostkami wojsk lądowych będących w rejonach wyjściowych w pobliżu lądowiska.

Na żywotność działania śmigłowców duży wpływ ma ich maskowanie. Umiejętne i ciągłe maskowanie daje możliwość ukrycia sprzętu i ludzi przed rozpoznaniem przez nieprzyjaciela, a tym samym przed uderzeniem.

Maskowanie bezpośrednio lądowisk śmigłowców polega na realizacji przedsięwzięć zmierzających do pełnego ukrycia śmigłowców, sprzętu samochodowego i zabezpieczenia materiałowo-technicznego, stanu osobowego oraz ograniczenia widoczności i rozpoznania pozostałych elementów, a w sprzyjających warunkach pełnego ukrycia całego lądowiska.

W maskowaniu lądowisk szczególną uwagę należy zwrócić na:

- ukrycie charakteru oraz rodzaju lądowiska i obiektów na nim;
- ukrycie działalności na lądowisku;
- maksymalne utrudnienie rozpoznania liczby i typów śmigłowców oraz ich rozmieszczenia;
- ukrycie rozmieszczenia ważnych obiektów i urządzeń na lądowisku;
- zabezpieczenie skrytego manewru na inne lądowisko;
- zachowanie ścisłej tajemnicy o przygotowaniach do prowadzenia działań bojowych.

Stan maskowania sprawdza się przez kontrolną obserwację z ziemi i z powietrza, wykorzystywanie zdjęć z samolotów i śmigłowców, za pomocą środków radiolokacyjnych i noktowizorów oraz przez kontrolę pracy własnych środków radioelektronicznych.

Podstawowymi dokumentami bojowymi opracowywanymi w eskadrze śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych są:

- zarządzenie na przebazowanie;
- plan przebazowania;
- plan działań bojowych i legenda do planu;
- rozkaz bojowy;
- dziennik działań bojowych;
- mapa sytuacji radiolokacyjnej;
- meldunek bojowy za lot;
- meldunek za dzień działań.

3.2. Dowodzenie podczas działań bojowych

Dowodzenie eskadrą zakłóceń radiolokacyjnych realizuje dowódca armii lotniczej. W przypadku podporządkowania pododdziału śmigłowców dowódcy armii ogólnowojskowej dowodzi nim dowódca armii przez komórkę AL rozwiniętą przy SD AC /CDB AL/.

Dowodzenie eskadrą śmigłowców obejmuje czynności realizowane na ziemi, z ziemi i w powietrzu.

Do zakresu czynności związanych z dowodzeniem na ziemi należy:

- utrzymywanie wysokiego stanu moralno-politycznego żołnierzy;
- utrzymywanie ciągłej gotowości bojowej do wykonania zadań;
- zdobywanie i przekazywanie danych o sytuacji naziemnej, powietrznej i atmosferycznej oraz szczególnie o sytuacji radioelektronicznej i prowadzenie analizy tej sytuacji;

- wypracowywanie decyzji;
- stawianie zadań bojowych;
- organizowanie współdziałania z jednostkami na rzecz których wykonywane są zadania bojowe oraz z jednostkami rozpoznania radioelektronicznego podległymi AL oraz wojsk lądowych znajdujących się w rejonie lądowiska eskadry;
- przygotowywanie personelu latającego, technicznego oraz sprzętu do działań, a także szkolenia na podstawie doświadczeń bojowych;
- organizacja wszechstronnego zabezpieczenia działań bojowych;
- kontrolowanie wykonania postawionych zadań, składanie meldunków oraz wymiana doświadczeń;
- prowadzenie ewidencji ludzi i sprzętu technicznego.

Do zakresu czynności związanych z dowodzeniem z ziemi i w powietrzu należy:

- kierowanie startem, zbiórką i lądowaniem;
- precyzowanie zadań załogom w powietrzu;
- kierowanie lotem z uwzględnieniem pokonywania rejonów broniomych ogniem środków OPL nieprzyjaciela /w wypadku działania śmigłowców zakłócających nad terenem przeciwnika/;
- ostrzeganie śmigłowców działających w strefach o przewidywanych atakach LM;
- informowanie załóg o sytuacji w powietrzu i na ziemi oraz warunkach atmosferycznych;
- przekazywanie załogom śmigłowców znajdujących się w powietrzu zmian wynikłych z precelowania zadań /manewru zakłóceniami/;

- przekazywanie załogom śmigłowców znajdujących się w powietrzu informacji o zaistniałych zmianach w zasadach współdziałania;
- kontrolowanie rezultatów działań bojowych i przestrzeganie dyscypliny radiowej;
- odbieranie danych uzyskanych z rozpoznania radioelektronicznego

Organizacja dowodzenia na ziemi i z ziemi śmigłowcami w powietrzu realizowana jest w oparciu o następujące stanowiska i punkty dowodzenia:

- stanowisko dowodzenia armii lotniczej /SD AL/;
- stanowisko dowodzenia eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych /SD eśzrl/;
- centrum dowodzenia bojowego armii lotniczej /CDB AL/ rozwijane przy SD AO pierwszego rzutu / w wypadku działania śmigłowców na rzecz armii ogólnowojskowej/.

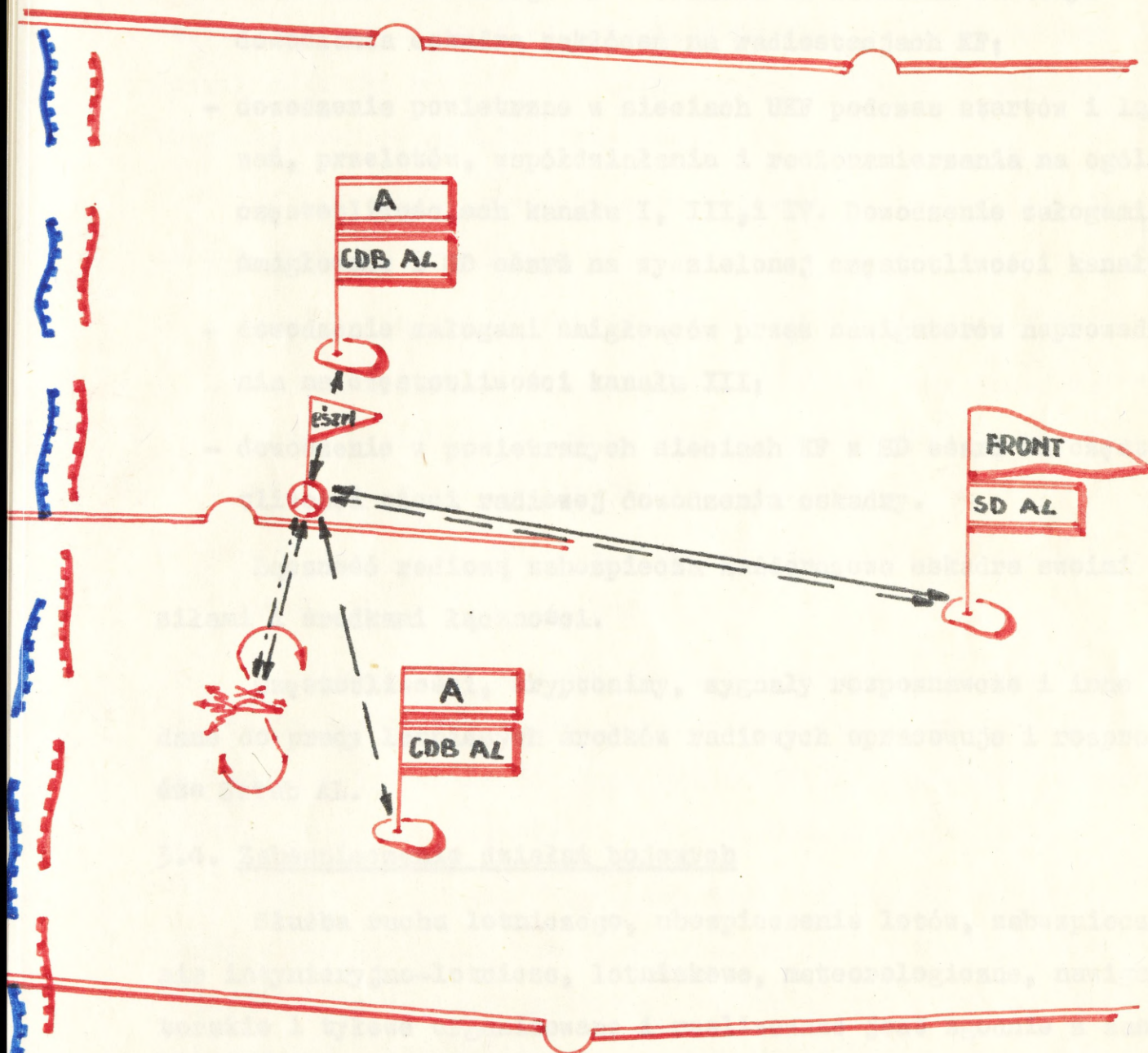
Ponadto załogi śmigłowców mogą wykorzystywać następujące elementy systemu dowodzenia AL:

- wysunięte punkty naprowadzania /WPN/;
- punkty naprowadzania i współdziałania /PNIW/;
- punkty radionawigacyjne /PRN/.

Dowódca eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych kieruje bezpośrednio podległymi mu siłami i środkami oraz jest odpowiedzialny za gotowość bojową i wykonywanie poszczególnych zadań. Dowodzi on eskadrą z SD położonym przy lądowisku.

3.3. Organizacja łączności

Dalekosiężną i wewnętrzną łączność przewodowo-radiową dla potrzeb eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych realizuje się siłami i środkami AL w relacjach armia lotnicza - eskadra śmigłowców.

LEGENDA :

- ▶ - Mocność radioliniowa
- ▶ - Mocność radiowa KF
-▶ - Mocność radiowa UKF

rys. 1

SCHEMAT ORGANIZACJI ŁACZNOŚCI DOWODZENIA

Łączność wewnętrzną w eskadrze organizuje się siłami i środkami łączności eskadry.

Łączność radiową w sieciach dowodzenia naziemnego i powietrznego realizowana jest:

- dowodzenie w relacji AL - eskadra na kierunku radiowym dowodzenia eskadrą zakłóceń na radiostacjach KF;
- dowodzenie powietrzne w sieciach UKF podczas startów i lądowań, przelotów, współdziałania i radionamierzania na ogólnych częstotliwościach kanału I, III, i IV. Dowodzenie załogami śmigłowców z SD eszrl na wydzielonej częstotliwości kanału II;
- dowodzenie załogami śmigłowców przez nawigatorów naprowadzania na częstotliwości kanału III;
- dowodzenie w powietrznych sieciach KF z SD eszrl na częstotliwości sieci radiowej dowodzenia eskadry.

Łączność radiową zabezpiecza każdorazowo eskadra swoimi siłami i środkami łączności.

Częstotliwości, kryptonimy, sygnały rozpoznawcze i inne dane do pracy lotniczych środków radiowych opracowuje i rozprawa Sztab AL.

3.4. Zabezpieczenie działań bojowych

Służba ruchu lotniczego, ubezpieczenie lotów, zabezpieczenie inżynieryjno-lotnicze, lotniskowe, meteorologiczne, nawigatorskie i tylkowe organizowane i realizowane jest zgodnie z zasadami przyjętymi dla innych oddziałów /pododdziałów/ śmigłowców.

3.5. Warunki wyboru lądowisk, stref działania i tras przelotów

Sztab armii lotniczej określić może konkretne miejsce lądowiska lub tylko rejon, w którym lądowisko należy zlokalizować.

W drugim przypadku zabezpieczenie w zakresie poszukiwania terenu oraz wyboru lądowiska dla eskadry śmigłowców zakłócających dokonują przedstawiciele tej eskadry.

Wyboru lądowisk należy dokonywać z takim wyliczeniem, aby nie mogło być ono obezwładnione przez konwencjonalne, naziemne środki ogniowe nieprzyjaciela. Praktycznie lądowiska eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych rozmieszczane są w odległości 40-50 kilometrów od linii styczności wojsk.

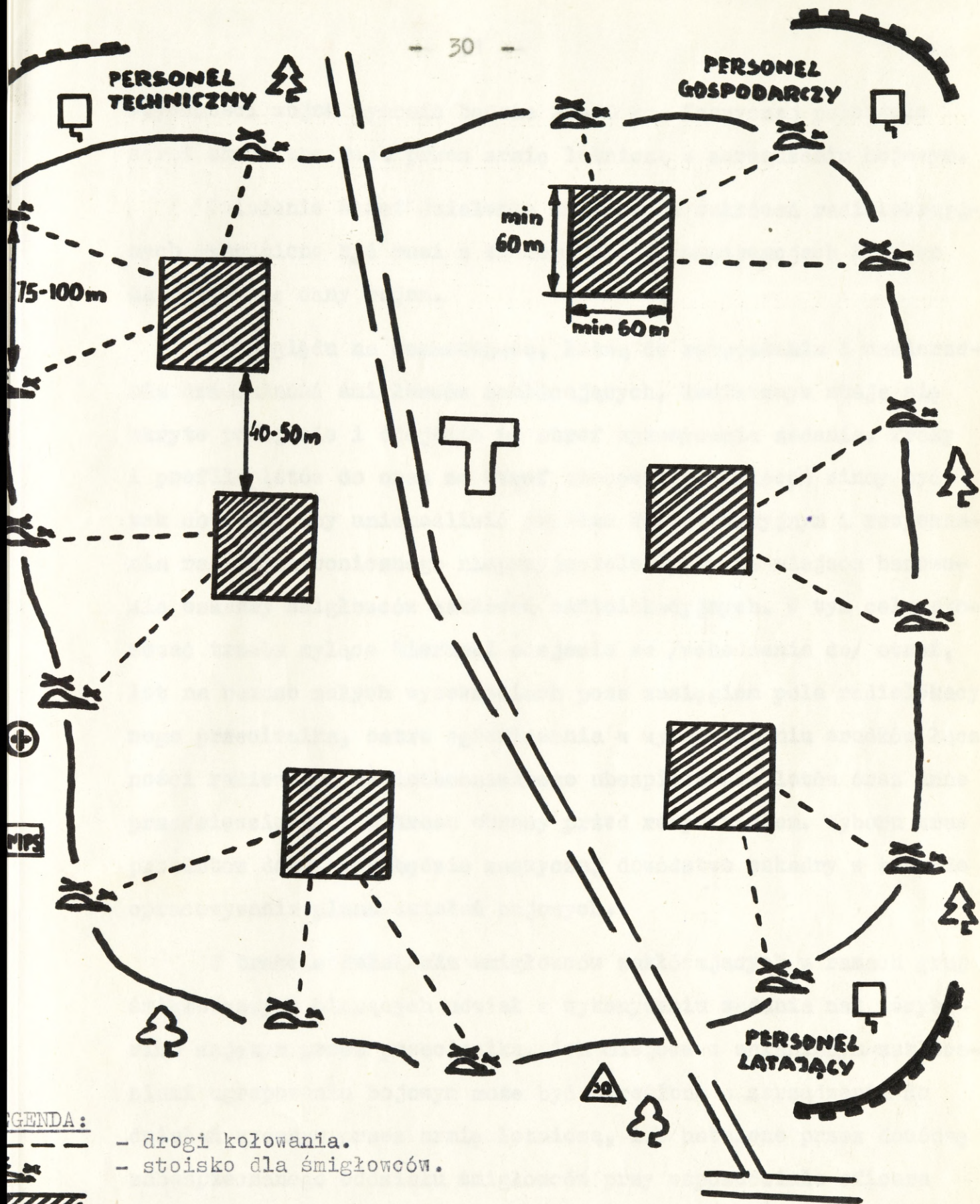
Wymogi taktyczno-techniczne lądowisk są analogiczne jak dla innych rodzajów śmigłowców /rys. 2/.

Miejsce na lądowisko powinno spełniać następujące warunki:

- mieć nawierzchnię twardą, możliwie równą, bez kamieni, bruzd i innych przeszkód, które mogłyby spowodować uszkodzenie śmigłowca w czasie startu lub lądowania;
- umożliwiać rozśrodkowanie śmigłowców i pojazdów mechanicznych oraz maskowanie ruchu kołowego.

Roślinność lub grubość warstwy śniegu nie może być większa niż 15-20 cm. Spadek terenu nie powinien przekraczać 3° . Na kierunku startu i lądowania nie mogą znajdować się przeszkody terenowe wyższe niż 10 m w odległości 200 m od punktu przyziemienia.

Strefy działania śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych wybiera się zazwyczaj poza zasięgiem ogniowych środków obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela. Zapewniać one muszą możliwość rozpoznania i obezwładniania środków radiolokacyjnych przeciwnika na požadaną, uzależnioną od zadań osłanianych zakłóceniami jednostek, głębokość. Zależnie od sytuacji bojowej /szczególnie od ugrupowania elementów systemu OPL nieprzyjaciela/ i realizowanych zadań, odległość stref działania śmigłowców Mi-8 pp od linii

LEGENDA:

- drogi kołowania.
- stoisko dla śmigłowców.
- płaszczyzna przyziemienia śmigłowców.
- schron typu polowego lub szczelina ochronna.

Rys. 2

SZKIC LĄDOWISKA ŚMIGŁOWCÓW Mi-8 pp

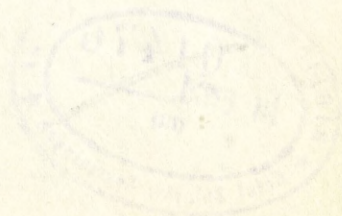
styczności wojsk wynosić będzie 20-30 km. Zazwyczaj położenie stref określane jest przez armię lotniczą w zarządzeniu bojowym.

Położenie stref działania śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych uzgodnione być musi z szefem OPL, w kompetencjach którego znajduje się dany rejon.

Ze względu na demaskującą, łatwą do rozpoznania i namierzenia działalność śmigłowców zakłócających, koniecznym staje się skryte podejście i odejście ze stref wykonywania zadania. Trasy i profile lotów do oraz ze stref stosowania zakłóceń winny być tak dobrane, aby uniemożliwić środkom radiolokacyjnym i rozpoznania radioelektronicznego nieprzyjaciela wykrycie miejsca bazowania eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych. W tym celu stosować trzeba mylące kierunki odejścia ze /wchodzenia do/ stref, lot na bardzo małych wysokościach poza zasięgiem pola radiolokacyjnego przeciwnika, ostre ograniczenia w wykorzystaniu środków łączności radiowej i radiotechnicznego ubezpieczenia lotów oraz inne przedsięwzięcia z zakresu obrony przed rozpoznaniem. Wyboru tras przelotów dokonywać będzie zazwyczaj dowództwo eskadry w trakcie opracowywania planu działań bojowych.

W trakcie działania śmigłowców zakłócających w ramach grup śmigłowcowych biorących udział w wykonywaniu zadania nad terytorium zajęтым przez przeciwnika, ich miejsce w osłanianym zakłóceniami ugrupowaniu bojowym może być określone w zarządzeniu do działań wydanym przez armię lotniczą, lub ustalone przez dowódcę zabezpieczanego oddziału śmigłowców przy współudziale oficera z eskadry śmigłowców zakłóceń radiolokacyjnych. Wybór miejsca śmigłowców zakłócających w osłanianym ugrupowaniu powinien gwarantować maksymalną efektywność obezwładniania urządzeń radiolokacyjnych wykrywania i kierowania przeciwlotniczymi środkami rażenia,

objęcie osłoną całej grupy i jednocześnie zapewniać ciągłą
ogniową obronę śmigłowców zakłócających ze strony innych
środków wydzielonych do osłony ugrupowania.

Wydrukowano w 2 egz.

Egz. nr 1 - Zarząd I Sztabu Gen. WP

Egz. nr 2 - ~~Szef Katedry Taktyki Lotn. ASG~~

BIBLIOTEKA NAUKOWA - OZS

Wyk. mjr MATUSZKIEWICZ /tel. 3385/

Druk ST

Dnia 8.02.1977 r.

Nr 0332/Oper.

Jan
07.06.1983.

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASB WP
Archiwum Działu Zbiórów Specjalnych
Br ewid. **X43645**

